

(דף נט ע"א) רגלים תחוג לי בשנה, ובגינה יראה כל זכורה, לקיימא זכור ושמור זכור לזכר ושמור לנקבה, פלהו אליו דאזליו לאסתפלא (נ"א לאתפלא) בשכינתא, צריכין למיתב לה דזרונא, הדא הוא דכתיב (דברים טז טז) ולא יראה את פני יהו"ה ריקם, וצריך למחדי פה, הדא הוא דכתיב (שם) ושמחת בחגה, דאיהי חדוה דקודשא בריה הוא אתקריאת, ומאן דאזיל למחמי לה צריך לנטרא גרמיה מעציבו, דאיהי לילי"ת חשוכא עצבון שאול טחול, דאיהי מום, ועליה אתמר (ויקרא כא יח) כל אשר בו מום לא יקרב.

איש כמתנת ידו דא שכינתא עלאה, דעלה אתמר (משלי כא יד) מתן פסתר יכפה אף, בגין דאיהי סתימא, עולם הבא קרינן לה מתנה, ועלה אתמר ישמח משה כמתנת חלקו, בגין דמתת אלהי"ם היא, כברכת יהו"ה אלהי"ה אשר נתן לך דא שכינתא תתאה, חד מסטרא דימינא ברכה, וחד מסטרא דשמאלא מתנה.

ועוד שכינתא איהי חשבון תקופות ומזלות ומולדות ועבורין, ארבע תקופין דאתקריאו ארבע תקופות, ולכל תקופה תלת ירחין, ובהון תרין עשר מזלות, ואינון לקבל תרין עשר שבטין דישראל, וכלא אתקשר בהאי שמא אדני, איהי שכינתא תתאה, תקיפא בארבע תקופין, דאינון מסטרא דשמאלא חזק תקיף, ואינון אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, ובלהו תרין עשר מזלות קשין מסטרא דדין, ובגין דמזונא קא אתיא מנייהו, אמרו מארי מתניתין קשין מזונותיו של אדם בקריעת ים סוף, דאתקרע בהון לתרין עשר קרעין.

ואינון ארבע תקופות תרין דרועין ותריין שוקין, תרין עשר מזלות תרין עשר פרקין דאית בהון, ולקבליהו תרין עשר ירחי שתא, ואינון ו' רזא דעבורא ודא ירחא תלת עשרה דא א, ודא וא"ו, שתא מתלת עשר ירחין, וביה צריך להשוות שנת החמה עם שנת הלכנה, ולחדא לון במחלה האמצעי דאיהו עמודא דאמצעייתא, ואם בר נש ידע לממני ולהשוות שנת החמה עם שנת הלכנה ולייחד לון, איהו ידע מתי יהא פסח בחדש האביב, ובדא ישוין אבא ואמא ברא וברתא, הדא הוא דכתיב (דברים ד ו) ושמרתם ועשיתם פי היא חכמתכם ובינתכם, ושמרתם ועשיתם דא ו"ה, פי היא חכמתכם ובינתכם דא י"ה ובמה יהון שוין אבא ואמא ברא וברתא, בא' דהוא פתרא עלאה, דאמרה סתרא עלה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ובגיניה אמרין בשבת ויומין טבין וברישי ירחין, פתר יתנו לך יהו"ה אלהינו מלאכים המוני מעלה, מלה ומלכות.

ועוד איהי מצנת שחיטה פשרה בזרים (נ"א בגשים), דאינון בני נשא דדמין לבעירן, דאליו דלא משתדלי באורייתא צריך למעבד בהון קרפנין דצלותין, דיתקריבו לקודשא בריה הוא, ואם מתקרבין בצלותין לקודשא בריה הוא, וסבלין פמה מכתשין, הדא הוא דכתיב (תהלים מד כג) פי עליה הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה, אתחזי פאלו וזבחת עליו את עולותיה ואת שלמיה וגומר (שמות כ כד), דדא שזיב לון ממיתה דמלאך המות, הדא הוא דכתיב (תהלים לו ז) אדם ובהמה תושיע יהו"ה.

ואלין דעובדייהו כבעירן דחקלא דאכלין בלא צלותין, מיתתהון יהא כבעירן דחקלא, ושחיט לון מלאך המוות מדה פנגד מדה, ולא עוד אלא בספין פגום קא שחיט לון, ואתקריאו נבלה, ועלייהו אתמר (ישעיה כו יט) נבלתי יקומון, מאי ספין פגום דא סמא"ל אל אחר, ספין פגום ודאי אתקרי, ואיהי פגימה סם המוות, טריפה ונבלה. (דף נט ע"ב) וכיון דאתייהבו בידיהון פבר קבילו ענשיהו, ובגין דא נבלתי יקומון, וכל סירכאן דסם המוות אינון רגלין דילה, ועלייהו אתמר (משלי ה ה) רגליה יורדות מות וגומר, ואינון ח"י סרכות, עלייהו פתיב (בראשית ח כא) ולא אוסיף עוד להפנות את כל ח"י באשר עשיתי, לאינון המצלין ח"י ברכאן דצלותין, (ומאן גרים דמי טופנא מתגברין, מאן דאריק מיא דנרע ברית מילה בנדה שפחה גויה זונה) ולעולם וורדא בכל אתר דתתסרה טרפה ואינה חיה, דבכל אתר דתתסרה פבר נש פחובין דילה קטילת.

ועוד שכינתא איהי מצות אסיפת נוני ימא דאורייתא, דאתמר בהון דגים וחקבים אינון טעונין שחיטה, ואינון תלמידי דבי רב דמתרבין בימא דאורייתא, ועלייהו אתמר אסיפתן היא המתרת אותן, הדא הוא דכתיב (במדבר יא כב) יאסף להם ומצא להם, היא המתרת אותם משחיטה ודאי. וגדפוי דשכינתא אינון פסוי דם חיה או עוף, דאינון פנפי יונה, ואלין אינון פנפי מצוה, דמכסין על דמיהון, דלא שלטין עליהו פלבין דאנון חציפין, דאינון מלאכי חבלה (בבלהו), ודלא אשתמודעון בהון מארי חובין, (תרי) הכי הדים הוא הנפש, ועפרא דמכסאי עליו רמיז (דברים לב מג) וכפר אדמתו עמו.

ועוד שכינתא איהי בדיקת סימני חיה או עוף, מבני נשא דדמיין לחיזן ובעירן ועופין, ועלייהו אתמר (שמואל א יד לד) ושחטתם בזה, בדוק פמו זה, דאינון סבלין מכתשין, פמה דאוקמוהו פי עליך הורגנו כל היום (תהלים מד כג), ובכל יומא לא מניחין צלותין, ובדיק לון קודשא בריה הוא בכמה מכתשין, ואמרין זה לזה בצלותין, קודשא בריה הוא פריק לן מדינא דבעירן וחיזן דארעא, ואעיל לן למיהוי לן חולקא במלאכיא, דאינון חיות הקדש, דקראן זה לזה ואמרין קדוש קדוש קדוש, דא איהו (קדוש) דאתקדש שמייה דקודשא בריה הוא על ידיה, ויהא ליה חולקא ביה.

ועוד ושחטתם בזה דא אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, דביה דין קודשא בריה הוא כל נזיקין, ועל כל אלין דקטלין חד לחבריה, ועל כל אלין דגזלין יהו"ה איהו דין, דאתלבש בתיהו ובהו וחסף ותהום, ודין בהון ארבע מיתות בית דין, ודא אוקמוהו פלהו באתון, י גחלת, ו' שלהובא, ה"ה גונון ונהורין דנורא דא איהו שרפה, (דברים ד כד) פי יהו"ה אלהי"ך אש אוכלה הוא, סקילה בתלת אבנין י' י' ואינון יהו"ה כ"ו, וד' אתון י' י' י', הרג בחרבא, י' רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, ה"ה תרין פפיות דילה, חנק ו' (ס"א ג) אתעביד חוט פגוונא דא זרקא ועלה י' דעזקא בחוטא למיהוי בריה ליה על צואה, ורזא דמלה (במדבר כז ג) אבינו מת במדבר, מק"ף והול"ך אינון ה"ה, חד מקף ליה וחד הולך, עד דחנקין ליה, ובגין דא אמר קודשא בריה הוא, ראו עתה פי אני הוא, אני אמית ואחייה, מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל (דברים לב לט).

ו' עין, גבוה חמשים אמה דא ה' הסליקת ב' לחמשים, זרקא קו דחניקת בתלת אתוון, דשכינתא
תתאה איהי דן ארבע מיתות בית דין, איהי חניקת לחיביא, ותרג לון, בשרפה וסקילה, ובגין
דא ראו עתה פי אני הוא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו כח) ויפרתי אתכם אף אני וגומר, וכמה
דבשמיה קטיל למאן דאעבר על פרישות ומיתות בית דין דאורייתא, הכי מסי ומחיה בשמיה
למאן דמקיים לון.

ועוד מצות גזלת העני בכתובם דא שכינתא, דמאן דגזיל צלותא דאיהי צדקה לצדיק ח"י
עלמין, כליל ח"י ברכאן, כאלו גזיל ליה חיים דיליה דאיהו שכינתא, דאתמר ביה (קהלת ט ט) ראה
חיים עם אשה אשר אהבת, וכן מאן דגרע מענג שבת, כאלו גזיל ליה שכינתיה דאיהי שבת
בת יחידה, ודא גרם דאתגזילת מניה בגלותא, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה
אמכם, ותיבתא מאי ניהו והשיב